

تاثیر نانوذرات TiO_2 بر روی رفتار بازگشت از چروک پارچه‌های پنبه‌ای با استفاده از پلی کربوکسیلیک اسیدها

متین میلادی^۱، رامین خواجوی^{۲*}

چکیده

امروزه کاربرد برخی نانو ذرات در صنعت نساجی رشد چشمگیری داشته است. یکی از این نانو ذرات دی اکسید تیتانیوم است که معمولاً جهت ایجاد خصوصیات خود تمیز شوندگی برای منسوجات بکار می رود. هدف از این تحقیق، بررسی تاثیر نانو ذرات تیتانیوم بر روی رفتار بازگشت از چروک منسوجات پنبه ای عمل شده با پلی کربوکسیلیک اسیدها می باشد. به همین منظور نمونه های پارچه با نانو ذرات TiO_2 و کربوکسیلیک اسید بصورت جداگانه و همزمان با روش Pad-Dry عمل شده و با میکروسکوپ الکترونی پویشی و دستگاههای آزمون کننده بازگشت از چروک مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که کاربرد همزمان پلی کربوکسیلیک اسید و نانو ذرات TiO_2 رفتار بازگشت از چروک نمونه های پنبه ای را در مقایسه با استفاده از هر یک از این مواد به تنهایی بهبود می بخشد.

کلمات کلیدی: نانو ذرات TiO_2 ، پارچه پنبه ای، تکمیل ضد چروک، پلی کربوکسیلیک اسید، بوتان تترا کربوکسیلیک اسید، سوسینیک اسید، سیتریک اسید.

Abstract

The applications of some Nanoparticles are developed extensively in textile industry nowadays. Nanoparticles of TiO_2 are one of the particles applied for implying self-cleaning properties on textiles. In this study, it was aimed to investigate the effects of TiO_2 nanoparticles on crease behavior of cotton fabric especially cross linked cotton fabrics with Polycarboxylic acids. Samples were treated with nano particles of TiO_2 and Polycarboxylic acids separately or concurrently by pad/dry/cure method. Samples were characterized by scanning electron microscopy "SEM" and wrinkle recovery tester. Results showed that applying TiO_2 and a Polycarboxylic acid at the same time will increase the performance of durable press finish on cotton fabrics in compare with each of them individually.

Keywords: Nano particles of TiO_2 , Cotton fabric, Durable press finish, Polycarboxylic Acids, Butane Tetra Carboxylic Acid, Succinic Acid, Citric Acid.

۱. دانش آموخته مقطع کارشناس ارشد، گروه مهندسی نساجی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران.
۲. گروه مهندسی نساجی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران. مسئول مکاتبات: Khajavi@azad.ac.ir

۱. مقدمه

پنبه ترکیبی از سلولز که یک پلی ساکارید است می باشد. زنجیره های سلولز بوسیله پیوند های هیدروژنی سر جای خود نگه داشته می شوند. در اثر اعمال یک نیروی زیاد روی الیاف زنجیره های سلولزی بر روی یکدیگر سر می خورند. پیوند های هیدروژنی موجود بین زنجیره های سلولز در مقابل این سر خوردن مقاومت می کنند. اما به هر حال هنگامیکه سر خوردن اتفاق می افتد، پیوند های هیدروژنی در مکان جدید ایجاد می شوند که تمایل به نگهداری الیاف در حالت چروک و خمیدگی دارند [۱].

ترکیبات دارای فرمالدئید اگر چه تاثیر خوبی روی فرایند ضد چروک دارند اما بعلت رهایش فرمالدئید که سمی و مضر است امروزه کاربرد چندانی ندارند. تاکنون مطالعات زیادی در جهت رفع مشکل چروک پذیری کالای پنبه ای بوسیله پلی کربوکسیلیک اسید ها بخصوص بوتان تترا کربوکسیلیک اسید (BTCA) بعنوان عوامل جدید ایجاد کننده پیوند عرضی صورت گرفته است. همچنین تحقیقات دیگری در خصوص استفاده از ترکیبات فاقد فرمالدئید جهت تکمیل مقاومت در برابر چروک پارچه پنبه ای بوسیله کربوکسیلیک اسید ها همراه با ترکیبات نانو مانند تیتانیوم دیوکسید انجام شده است [۱۱-۱].

پایداری ابعادی و مقاومت در برابر چروک پارچه های پنبه ای با پیوند های عرضی و شبکه ای شدن در اثر استفاده از پلی کربوکسیلیک اسید ها که با گروه های هیدروکسیل سلولز واکنش می دهند و یک ساختار شبکه ای ایجاد می کنند افزایش پیدا می کند [۲].

امروزه استفاده از موادی با ساختار نانو با اندازه ۱ تا ۱۰۰ نانو متر برای توسعه و تولید منسوجاتی با کارایی مورد نظر و افزایش خصوصیات بالقوه آن گسترش پیدا کرده است. نانوذرات بخوبی به لایه منسوج متصل می شوند و در نتیجه موجب افزایش پایداری منسوج در صورت اعمال یک نیروی زیاد روی آن می شوند [۳].

در پژوهشی با استفاده از نانو TiO_2 به عنوان یک کوکاتالیست مقاومت در برابر چروک پارچه پنبه ای را بهبود بخشیده اند. در این روش نانو TiO_2 بعنوان یک کوکاتالیست با هیپوفسفیت سدیم در تکمیل ضد چروک پنبه با (BTCA) بکار رفته است. نتایج آزمایش نشان داده که بازگشت از چروک پارچه پنبه ای بهبود پیدا کرده و از تاثیر نا مطلوب سدیم هیپوفسفیت با کاستن مقدار کاتالیزور کاسته شده است [۲].

همچنین در تحقیق دیگری تکمیل مقاومت در برابر چروک پارچه پنبه ای با BTCA تحت تاثیر کوکاتالیست انجام شده است. پارچه های عمل شده با دی میتلول دی هیدروکسی اتیلن اوره (DMDHEu) که مستعد رهایش فرمالدئید هستند، گزارش شده است. غلظت های بالای فرمالدئید سبب ایجاد سرطان در جانوران

می شود. مسمومیت ناشی از DMDHEu باعث شده که دسته پلی کربوکسیلیک اسید به عنوان عامل کراس لینک کننده فاقد فرمالدئید برای رفتار مقاومت در برابر چروک معرفی و مطرح گردند [۴].

در میان یافته های مختلف ۱، ۲، ۳، ۴ بوتان تتراکربوکسیلیک اسید (BTCA)، هنگامی که با کاتالیزور سدیم هیپو فسفیت (SHP) همراه باشد یک واکنش گر مطلوب است. تأثیر و ویژگی های TiO_2 یا نانو TiO_2 در سیستم تکمیل مقاومت در برابر چروک با BTCA که مانند کوکاتالیست عمل می کند در این مطالعه بررسی شده است. مورفولوژی سطحی و ساختار مولکولی نمونه های پنبه ای با یکدیگر و همچنین مقاومت در برابر چروک، حفاظت نور مرئی، زردی، خصوصیات کششی و پارگی ارزیابی شده است. و نتایج حاکی از بهبود بازگشت از چروک پارچه می باشد [۴].

همچنین در تحقیق دیگری نیز روش جدیدی برای دست یافتن به پارچه پنبه ای با خصوصیات چندگانه انجام شده است که طی این روش خصوصیتی مانند ضد چروک، خود تمیز شوندگی، حفاظت در برابر نور مرئی و خصوصیات ضد باکتری روی پارچه ایجاد شده، در بخشی از این تحقیق از ترکیب سیتریک اسید (CA) و سدیم هیپو فسفیت (SHP) همراه با نانو TiO_2 استفاده شده است. محققین متوجه شدند که نانو TiO_2 تأثیر مناسبی روی بازگشت از چروک پارچه پنبه ای دارد [۳].

امکان استفاده از بوتان تتراکربوکسیلیک اسید به همراه کاتالیزور نوری نانوتیتانیم دی اکسید، برای تکمیل هم زمان ضد چروک و ضد میکروب شدن کالای پنبه ای سفیدگری و کاتیونی شده با ترکیب ۳- کلو ۲- هیدروکسی پروپیل تری متیل آمونیوم کلرید (Quat-188) در پژوهشی دیگر مورد بررسی قرار گرفته است. ترکیب بوتان تتراکربوکسیلیک اسید به عنوان عامل شبکه ساز استفاده شده که می تواند با عامل کاتیونی (Quat-188) پیوند یونی و با زنجیرهای سلولز پیوند استری ایجاد کند. برای این منظور، مقادیر مختلف غلظت نانوتیتانیم دیوکسید و بوتان تتراکربوکسیلیک اسید استفاده شد تا نسبت بهینه غلظت نانوتیتانیم دی اکسید به بوتان تتراکربوکسیلیک اسید برای حصول ویژگی ضد چروک و ضد میکروبی به دست آید. نتایج نشان می دهند که با انتخاب غلظت مناسب از نانوتیتانیم دی اکسید و بوتان تتراکربوکسیلیک اسید، می توان به بازگشت از چروک و فعالیت ضد میکروبی (بیش از ۹۹٪) روی کالای پنبه سفید و کاتیونی شده دست یافت [۵]. همچنین در تحقیقاتی بر روی پارچه های فاستونی مشخص گردید که استفاده از نانو دی اکسید تیتانیوم باعث بهبود رفتار بازگشت از چروک این پارچه ها گردیده و نانو دی اکسید تیتانیوم به عنوان یک اسید لوئیس در این خصوص ایفای نقش نموده است [۱۲].

در این مقاله از پلی کربوکسیلیک اسیدهایی مانند سیتریک اسید، بوتان تتراکربوکسیلیک اسید و سوکسینیک اسید و نانو ذرات TiO_2 جهت تکمیل بازگشت از چروک پارچه پنبه ای استفاده گردید. در طی روش ها و مراحل که توضیح داده خواهد شد این مواد بر روی پارچه صد در صد پنبه ای بکار گرفته شدند. سپس اثر هر یک از این مواد بر خصوصیت بازگشت از چروک نمونه ها بررسی گردید.

۲. مواد و آزمایشات

۱.۱.۲. مواد

پارچه صد در صد پنبه ای خام که مشخصات آن در جدول ۱ ارائه شده است، از کارخانه نساجی مازندران تهیه گردید.

جدول ۱. مشخصات پارچه پنبه ای

جنس پارچه	نوع بافت	نمره نخ تار (Ne)	نمره نخ پود (Ne)	تراکم تار (Threads/Cm)	تراکم پودی (Threads/Cm)	ضخامت (mm)	وزن gr/m^2
پنبه	تافته	۲۰	۳۰	۲۵	۲۰	۰/۸۳	۱۳۶

نانو ذرات TiO_2 با میانگین اندازه ذرات ۲۱ نانو متر از شرکت Degussa آلمان، بوتان تترا کربوکسیلیک اسید (BTCA) و سوکسینیک اسید (Su) از شرکت Merck، سیتریک اسید (CA) از شرکت Ajax Chemicals، سدیم هیپوفسفیت (SHP) از شرکت Fluka و آنزیم آمیلاز از شرکت Novozymes تهیه شد.

۲.۲. دستگاه ها

دستگاه فولارد و دستگاه استنتر آزمایشگاهی به ترتیب جهت پد و خشک کردن نمونه ها از شرکت نساج صنعت، دستگاه Wrinkle Recovery مدل M 272 از شرکت شرلی انگلستان برای ارزیابی رفتار بازگشت از چروک پارچه و میکروسکوپ الکترونی (SEM) مدل XL30 ساخت شرکت فیلیپس هلند جهت ارزیابی مورفولوژی ساختاری پارچه استفاده گردید.

۲.۲. روش ها و آزمایش ها

۱.۳.۲. آماده سازی پارچه

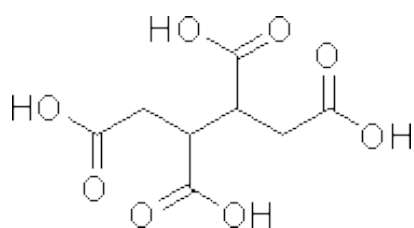
عملیات آهارگیری بر روی پارچه بوسیله ۲۰ درصد وزنی آنزیم آمیلاز $5g/l$ در دمای ۶۰ درجه سانتیگراد به مدت ۶۰ دقیقه در حمامی با نسبت حجمی ۳۰:۱ با $PH 4/5-5/5$ انجام شد. عملیات پخت پارچه در حمامی حاوی $10g/l$ هیدروکسید سدیم ۱۰ درصد وزنی و $1g/l$ دترجنت ۲۰ درصد وزنی با نسبت حجمی ۵۰:۱ در دمای جوش به مدت ۴۰ دقیقه انجام شد.

۲،۲،۲. تکمیل با پلی کربوکسیلیک اسیدها و نانو ذرات TiO_2

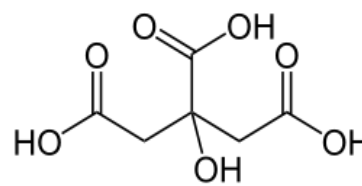
درصدهای مورد استفاده مواد جهت پد کردن پارچه ها با توجه به ساختار مولکولی اسیدها و همچنین با توجه به تحقیقات انجام شده تعیین گردید [۴،۳]. درصد اسیدهای بکار رفته (اسید سیتریک، سوکسینیک اسید، بوتان تترا کربوکسیلیک اسید) طوری تعیین گردید تا تعداد گروه های کربوکسیلیک در مقادیر مورد استفاده برای تمام اسیدها یکسان باشد. شکل و ساختار مولکولی اسیدها در شکل ۱ و درصد اسیدهای مصرفی در جدول ۲ نشان داده شده است. همچنین درصد TiO_2 مصرفی ۲٪ نسبت به وزن پارچه و همراه با کربوکسیلیک اسیدها ۱٪ نسبت به وزن پارچه می باشد.

جدول ۲. درصد اسید مصرفی

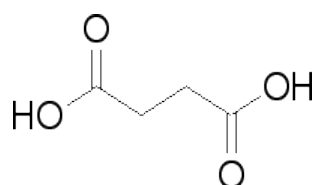
نوع اسید	درصد اسید (wt/wt %)	درصد SHP (wt/wt%)
CA	۹	۶
SU	۱۲	۸
BTCA	۶	۶

(الف)

(ب)

(ج)

شکل ۱. (الف) بوتان تترا کربوکسیلیک اسید BTCA، (ب) سیتریک اسید (CA)، (ج) سوکسینیک اسید SU

نمونه‌ها با یازده فرمولاسیون پد مختلف مطابق جدول ۳ تکمیل شدند. کلیه درصد‌ها نسبت به وزن نمونه ذکر گردیده است. برای بکار بردن مواد بصورت توالی، نمونه‌ها در دو حمام جداگانه در دو مرحله پد شده‌اند. مثلاً نمونه E ابتدا در حمامی حاوی CA و SHP پد شده سپس خشک گردیده و در مرحله بعد در حمامی حاوی نانو TiO₂ پد شده و خشک شدند.

جدول ۳. حمام‌های پد مختلف

TiO ₂ (wt/wt %)	SHP (wt/wt %)	BTCA (wt/wt %)	SU (wt/wt %)	CA (wt/wt %)	کد نمونه	شماره نمونه
-	۶	-	-	۹	A	۱
-	۸	-	۱۲	-	B	۲
-	۶	۶	-	-	C	۳
۲	-	-	-	-	D	۴
۱	۶	-	-	۹	E	۵
۱	۸	-	۱۲	-	F	۶
۱	۶	۶	-	-	G	۷
۱	۶	-	-	۹	H	۸
۱	۸	-	۱۲	-	I	۹
۱	۶	۶	-	-	J	۱۰
-	-	-	-	-	K	۱۱

نمونه‌ها برای هر حالت در حمامی به حجم ۲۵۰ cc به مدت ۳۰ دقیقه قرار گرفته و پس از آغشته سازی، از غلتک‌های فولارد با برداشت ۷۰ درصد عبور داده شدند. سپس در دمای ۸۵ °C بمدت ۵ دقیقه خشک و در ۱۵۰ °C به مدت ۲ دقیقه تثبیت شدند. در نهایت نمونه‌های تکمیل شده بوسیله آب مقطر شستشو داده شدند.

۳.۳.۲. آزمون بازگشت از چروک پارچه

آزمون بازگشت از چروک نمونه‌ها طبق استاندارد AATCC 128 با استفاده از دستگاه بازگشت از چروک (Wrinkle Recovery Tester) ساخت شرکت شرلی انگلستان انجام شد. این دستگاه در شکل ۲ نشان داده شده است.

شکل ۲. دستگاه تست بازگشت از چروک و نمونه های استاندارد (Replica) [۱۳]

جهت انجام این تست نمونه های تکمیل شده به ابعاد $15 \text{ cm} \times 29 \text{ cm}$ بریده و پس از اتو شدن و قرار گرفتن در شرایط محیط به مدت ۲۴ ساعت، بصورت پوسته استوانه ای در بین دو فک دستگاه که فک بالا متحرک و فک پایین ثابت است قرار گرفته و تحت وزنه $3/5 \text{ kg}$ بمدت ۲۰ دقیقه تحت بار قرار گرفتند. پس از بیست و چهار ساعت با نمونه های استاندارد (Replica) مقایسه و درجه بازگشت از چروک ثبت شد.

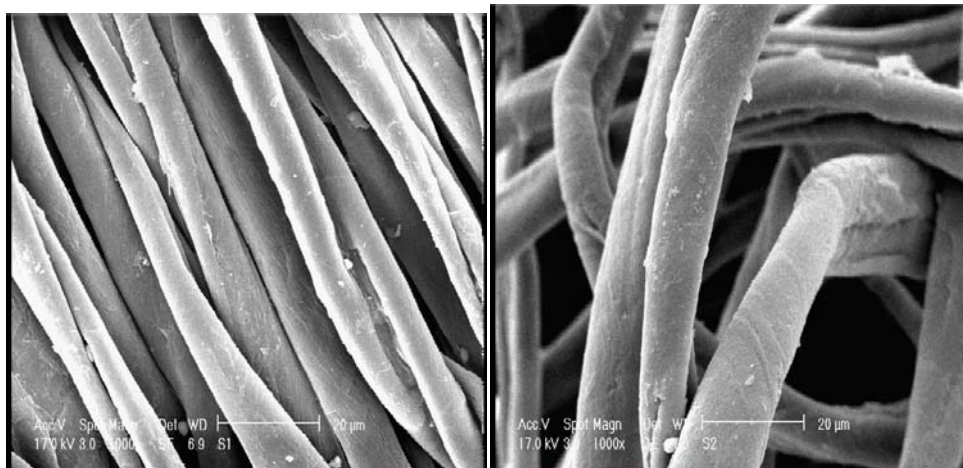
۳. نتایج و مباحث

۱.۳. بررسی تصاویر میکروسکوپی

تصاویر SEM نشان داد که نانو ذرات دی اکسید تیتانیوم و همچنین سیتریک اسید بخوبی روی پارچه قرار گرفته اند.

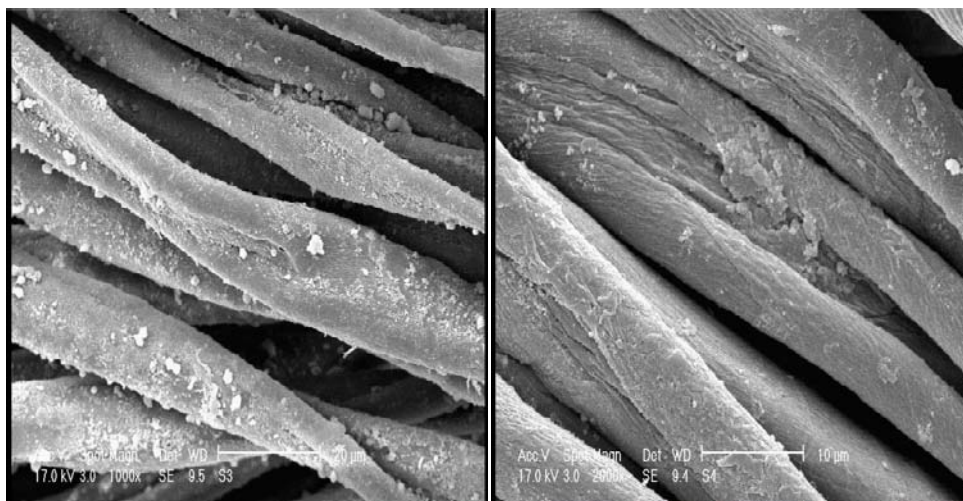
شکل ۳ تصاویر میکروسکوپ الکترونیکی SEM برای حالت های مختلف استفاده از نانو دی اکسید تیتانیوم و سیتریک اسید را نشان می دهد.

در تصاویر جذب نانو ذرات TiO_2 و اسید سیتریک در بین الیاف مشخص است.

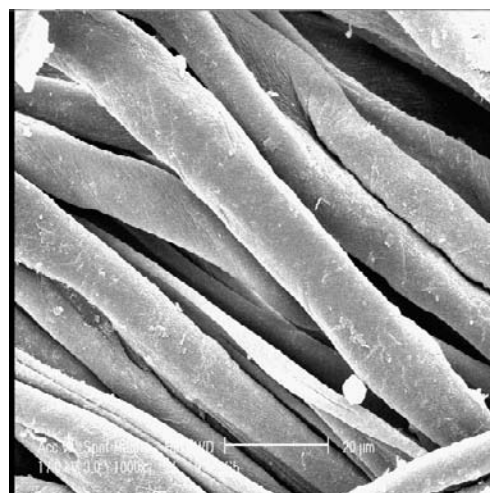
(الف)

(ب)

(ج)

(د)

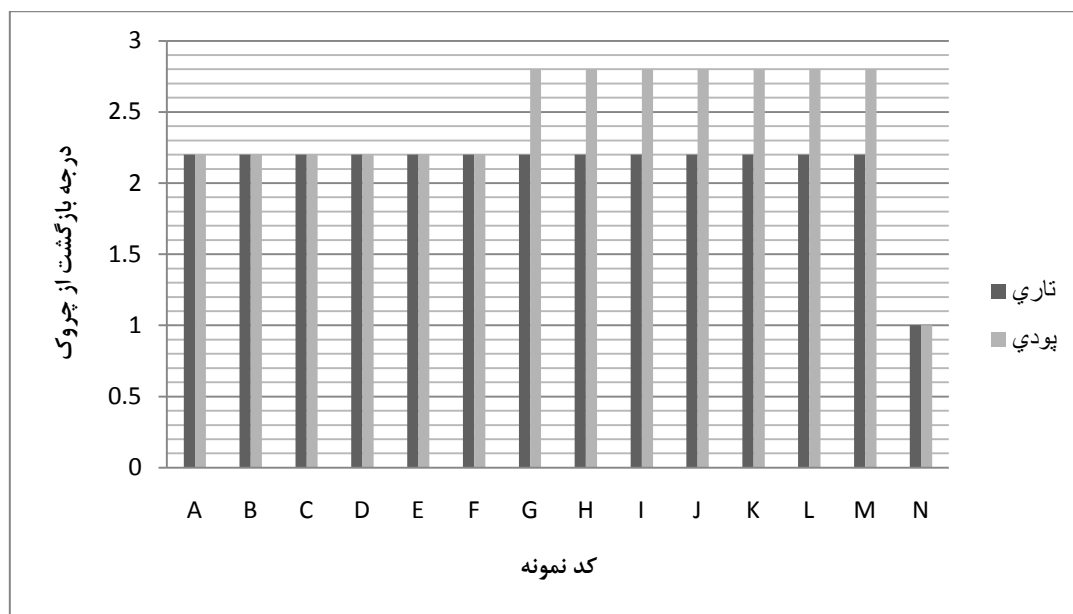

(و)

شکل ۳. تصاویر SEM: (الف) نمونه عمل نشده، (ب) نمونه عمل شده با CA، (ج) نمونه عمل شده با TiO_2 ، (د) نمونه عمل شده ابتدا با CA بعد با TiO_2 ، (و) نمونه عمل شده ابتدا با TiO_2 سپس با CA

۲،۳. بررسی نتایج بازگشت از چروک

نتایج بازگشت از چروک نمونه‌ها در شکل ۴ نشان داده شده است. بررسی این نتایج نشان داد که بازگشت از چروک نمونه‌های تکمیل شده بوسیله پلی کربوکسیلیک اسیدها در مقایسه با نمونه عمل نشده بهبود یافته است. که این نشان دهنده اثر مطلوب پلی کربوکسیلیک اسیدها بر روی بازگشت از چروک نمونه‌ها است. علت این امر ایجاد پیوند عرضی بین زنجیره‌های سلولزی بوسیله پلی کربوکسیلیک اسیدها است. این اسیدها دارای گروه‌های کربوکسیل فعال هستند که قادرند با گروه‌های هیدروکسیل سلولز پیوند استری برقرار کنند. پیوند‌های عرضی ایجاد شده از شکسته شدن پیوند‌های هیدروژنی بین زنجیره‌ها هنگام اعمال نیرو و یا جذب رطوبت جلوگیری می‌کنند. در نتیجه پیوند‌های هیدروژنی سر جای خود محکم باقی می‌مانند که این امر باعث جلوگیری از تغییر شکل و چروک پارچه می‌شود.

شکل ۴. نمودار بازگشت از چروک نمونه‌ها در جهت تار و پود

نمونه عمل شده با نانو TiO_2 بازگشت از چروک بهتری نسبت به نمونه عمل نشده دارد. علت آن را می‌توان به اتصال گروه‌های هیدروکسیل سلولز با نانو ذرات TiO_2 و برقراری اتصال الکترواستاتیک بین آنها مربوط دانست. نانو ذرات TiO_2 در مناطق آمورف سلولز قرار می‌گیرند و این سبب کاهش درجه آزادی حرکت زنجیره‌های آمورف می‌شود و باعث می‌شود در هنگام اعمال نیرو پیوندها سر جای خود باقی بمانند و در نهایت بازگشت

از چروک نمونه بهبود پیدا کند.

بررسی‌ها نشان می‌دهد نمونه‌هایی که ابتدا با کربوکسیلیک اسید و سپس با نانو TiO_2 عمل شده، نسبت به نمونه عمل نشده بازگشت از چروک بهتری دارد. در بین سه نمونه‌ای که با این توالی عمل شده‌اند (نمونه E, F, G)، نمونه G بازگشت از چروک بهتری را نشان می‌دهد. علت آن می‌تواند قدرت بیشتر بوتان ترا کربوکسیلیک اسید نسبت به دو اسید دیگر باشد. کربوکسیلیک اسیدها باعث شبکه‌ای شدن سلولز می‌شوند. کربوکسیلیک اسید تمامی گروه‌های هیدروکسیل زنجیر سلولزی را اشغال نمی‌کند. با حضور یافتن ذرات نانو گروه‌های باقی مانده بوسیله این ذرات اشغال می‌شوند و همچنین کربوکسیلیک اسیدها از یک سو با سلولز و از سوی دیگر با نانو ذرات TiO_2 پیوند برقرار می‌کنند. و در نتیجه شبکه‌ای شدن سلولز را افزایش می‌دهد.

همچنین هنگامی که نمونه‌ها ابتدا با نانو ذرات TiO_2 و سپس با کربوکسیلیک اسید عمل می‌شوند (نمونه‌های H, I, J)، باز هم شاهد بهبود بازگشت از چروک نمونه‌ها می‌باشیم. هنگامی که TiO_2 ابتدا روی پارچه قرار می‌گیرد حضور آن روی زنجیره‌های سلولزی باعث افزایش دانسیته بار هیدروژن گروه هیدروکسیل سلولز شده و برقراری اتصال گروه‌های هیدروکسیل سلولز با کربوکسیل اسید را افزایش می‌دهد.

مقایسه دو توالی ذکر شده (ابتدا اسید سپس نانو و بالعکس) با هم تفاوت آشکاری را روی درجه بازگشت از چروک نشان نمی‌دهد. اما در تمامی این نمونه‌ها بین نمونه‌های تاری و پودی تفاوت وجود دارد و همانطور که در نمودار مشخص است بازگشت از چروک پارچه‌ها در جهت پود بهتر است. علت این امر ممکن است به میزان جذب بیشتر ماده در نمونه‌های پودی مربوط باشد.

۴. نتیجه گیری

هدف از این پژوهش بررسی تأثیر نانو ذرات دی‌اکسید تیتانیوم بر روی رفتار بازگشت از چروک پارچه پنبه‌ای و تأثیر آن همراه با پلی کربوکسیلیک اسیدها بوده است. نتایج نشان داد که بکار بردن کربوکسیلیک اسیدها اثر خوبی بر روی بازگشت از چروک پارچه دارد. همچنین بکار بردن نانو ذرات تیتانیوم دی‌اکسید به تنهایی نیز نتیجه خوبی بر بازگشت از چروک پارچه پنبه‌ای دارد. همچنین بکار بردن نانو TiO_2 و پلی کربوکسیلیک اسید بایکدیگر و بصورت توالی‌های مختلف تأثیر بهتری نسبت به دو روش قبل (کاربرد هر یک از دو ماده به تنهایی) دارد. که علت آن به نقش کربوکسیلیک اسیدها بعنوان ایجاد کننده پیوند عرضی بین زنجیره‌های سلولزی و شبکه‌ای شدن سلولز و اثر کوکاتالیستی نانو ذرات TiO_2 مربوط می‌باشد.

۵. منابع

- [1] C.W.Myuen, S.K.A.KU, C.W.Kan, Y.F.Cheny, P.S.R.Bchoi., surface Review and letters., pp.571-575., 2007.
- [2] O.Sauperl., K.Stana Kleinschek., Textile Research Journal.,Vol.**80(4)**., pp.383-392., 2010.
- [3] N.A.Ibrahim, R.Refaie., A. F. Ahmed., Journal of industrial Textiles., Vol.**00**., pp.1-19., 2010.
- [4] Y.L.Lam, C.W.Kan, C.W.M.Yuen., Textile Research Journal., Vol.**0(00)**., pp.1-12., 2010.
- [5] A.Nazari, M.Montazer, M.K.Rahimi., Journal of Polymer Science and Technology., pp.41-51., 1388.
- [6] W.D.Schindler, P.J.Hauser., Chemical Finishing of Textile., pp. 51-73., 2004.
- [7] Yun, C.Q.Yang ., Textile Research Journal., pp.685-690., 1999.
- [8] A.Nazari, M.Montazer, A.Rashidi, M.Yazdanshenas, M.B.Moghadam., Journal of Applied Polymer Science., Vol.**117**., Issue 5., pp.2740-2748., 2010.
- [9] Roshanpaul, L.Bautista, M.Dela Varga, J.Mariabotet, Eudaldcasals, V.Puntes, Feliumarsal., Textile Research Journal., Vol.**80(5)**., pp.454-462., 2010.
- [10] I.S.Kang, C.Q.Yang, W.Wei, G.C.Lickfield., Textile Research Journal., Vol.**68(11)**., pp.865-870., 1998.
- [11] C.Q Yang,W.Wei, G.C.Lickfield., Textile Research Journal., Vol.**70(2)**., pp.143-147., 2000.
- [12]N.TavassoliVandishi, F.Mojtahed, E.Hezavehi., Journal of Textile Science and Technology.,Vol.**5**.No.1, pp.113-120., 2009.
- [13] AATCC Test Method 128., In AATCC Technical Manual., Vol.**69**., pp.217-218., 1994.